

La Teuleria

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: La Cabreta (Sant Julià de Cabrera)
Emplaçament A pocs metres al nord de la masia de la Cabreta.
Alçada: 918 m

Coordenades:

Latitud: 42.05003
Longitud: 2.41486
UTM Est (X): 451578
UTM Nord (Y): 4655497

Classificació

Número de fitxa 08254 - 189
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La coberta es troba en molt mal estat de conservació.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA.: 40877.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08254A007000030000KJ
Fitxes associades:
[La Cabreta](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

Edifici de planta rectangular, construït exteriorment amb murs de pedra lligada amb morter de calç. El forn és cobert amb una teulada, de teula ceràmica aràbiga i embigat de fusta, construïda damunt de pilars fets d'obra cuita.

L'arc de la porta i els muntants són de maons cuits.

Hi ha una petita escala exterior d'accés al cobert superior, feta de fusta i maons.

Observacions:

Són necessàries mesures urgents de consolidació, ja que un cop s'esfondri la teulada, que es troba molt malmesa, el procés de ruïna de l'edificació serà molt ràpid.

Història

Els forns d'obra, o teuleries, servien per a confeccionar materials de construcció, bàsicament maons i teules. El procés d'elaboració d'aquests materials era totalment manual: primer s'anava a buscar la primera matèria a un torrent proper. Posteriorment, es garbellava la terra per a netejar-la d'impureses i tot seguit es col·locava a unes basses per extreure'n el fang. L'aigua necessària per a mullar l'obra i fer-ne argila s'obtenia del torrent. La llenya per coure l'argila provenia del bosc de l'entorn del forn.

Era el centre de producció de maons, rajoles i teules per a l'ampliació i reforma de les masies de l'entorn.

Els forns d'obra funcionaren de la manera tradicional fins als anys 1930, quan es començaren a posar en funcionament les bòbiles, i amb elles s'industrialitzà aquest procés fins aleshores artesanal i local.

L'any dels aiguats (1940) l'aigua va arribar al dotzè graó de la Teuleria. És el que sempre s'explicava per fer referència a la magnitud d'aquell fet inusual al Collsacabra.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

PARÉS i GANYET, Q. (2001) La Despoblació rural i les masies del Collsacabra: seguit de divisió de la comarca en zones relació de cases de pagès i altres dades (2ª ed.). Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 264.

